Lieta nr. **111010714**

S P R I E D U M S

Cēsīs 2014.gada 1.augustā

Cēsu rajona tiesas
tiesnesis H.Brasovs
ar sekretāri S.Vilciņu

piedaloties iestādes

pārstāvim A.Suškinam

Cēsīs, Raunas ielā 14, izskatot Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvaldes Cēsu iecirkņa Kārtības policijas nodaļas inspektora R.Krūmiņa 2014.gada 3.jūlijā sastādīto administratīvā pārkāpuma protokolu PC 036120 par administratīvo pārkāpumu, ko izdarījis /pers. B/, personas kods /personas kods/, dzīvo /dzīvesvieta/,

k o n s t a t ē j a :

2014.gada 2.jūnijā plkst.23.55 Vecpiebalgas novadā, Vecpiebalgas pagastā, /adrese/ /pers. B/ nepakļāvās policijas darbinieku likumīgajām prasībām. Sakarā ar /pers. B/ iepriekš izrādīto agresīvo uzvedību, /pers. B/ atteicās izpildīt policijas darbinieku likumīgās prasības – kāpt dienesta transportlīdzeklī un doties uz policijas iecirkni. Atgrūda policijas darbiniekus, mēģināja bēgt, mēģināja atbrīvoties no uz rokām saslēgtajiem rokudzelžiem.

Protokolā norādīts, ka ar šādām darbībām /pers. B/ izdarījis Latvijas APK 175.pantā paredzēto administratīvo pārkāpumu.

/pers. B/ tiesas izmeklēšanas sākumā savu vainu neatzina. Paskaidroja, ka neapstrīdot protokolā norādītās faktiskās darbības, taču sākumā neesot sapratis, ka prasības, kuras ignorējis, izteikuši policijas darbinieki. Mājas pagalmā bijis tumšs, /pers. B/ neesot atpazinis atbraukušās personas, neatceroties, ka kāds no pienākušajiem vīriešiem būtu nosaucis savu amatu, dienesta pakāpi, vārdu, uzvārdu. Iecirkņa inspektoru /pers. B/ nepazīstot. Bēdzis un izrādījis fizisku pretestību tieši šī iemesla dēļ. Pēc policijas darbinieku Guntara Irbes un Aivara Plūmes liecību uzklausīšanas tiesas sēdē, /pers. B/ savu vainu atzina un izteica nožēlu par notikušo. Norādīja, ka viņam neesot pamats domāt, ka policijas darbinieki būtu tieši vai netieši ieinteresēti aprunāt /pers. B/. Paskaidroja, ka sākotnēji vainu noliedzis, jo nesapratis lietas juridiskās nianses. Par izdarīto pārkāpumu lūdza nepiemērot arestu, bet noteikt naudas sodu.

Liecinieki Guntars Irbe un Aivars Plūme, būdami brīdināti par krimināltatbildību par apzināti nepatiesu liecību došanu, paskaidroja, ka 2014.gada 2.jūnijā ap pusnakti ieradušies Vecpiebalgas pagastā pēc iecirkņa inspektora I.Putniņa lūguma par nepieciešamo palīdzību, lai savaldītu agresīvu vīrieti. G.Irbe un A.Plūme tajā vakarā pildījuši dienesta pienākumus, bijuši policijas formas tērpos un atstarojošās vestēs, braukuši ar trafareto dienesta automašīnu. Vecpiebalgā viņus sagaidījis I.Putniņš, kurš parādījis ceļu uz māju, kur noticis konflikts. Arī I.Putniņš bijis policijas formas tērpā. Ierodoties notikuma vietā, redzējuši sabojāto automašīnu un konstatējuši citas pazīmes, kas liecinājušas par kādas personas agresīvu uzvedību. Sievietes paskaidrojušas, ka vainīgā persona ir /pers. B/. Pārkāpējs un vēl viens vīrietis sēdējuši mājas pagalmā pie galdiņa un lietojuši alkoholu. Lai gan bijis tumšais diennakts laiks, apgaismojums no mājas un pagalmā bijis pietiekošs, lai varētu atpazīt personas. Visi trīs policijas darbinieki piegājuši pie galdiņa un I.Putniņš, kurš esot vecākais pēc dienesta pakāpes, nosaucis savu amatu, stādījies priekšā un palūdzis /pers. B/ doties uz policijas automašīnu, lai noskaidrotu pārkāpēja personību, sastādītu administratīvā pārkāpuma protokolu. /pers. B/ ignorējis vairākkārt izteikto prasību, paaugstinātos toņos norādījis, ka policijas darbiniekiem neesot nekādu tiesību atrasties viņa privātīpašumā, draudējis, ka sagādās viņiem nepatikšanas un G.Irbe, A.Plūme un I.Putniņš vairs nestrādāšot policijā. Vienā brīdī /pers. B/ piecēlies kājās, ar rokām atgrūdis G.Irbi un skrējis meža virzienā, bet pēc pārdesmit metriem nokritis. Policijas darbinieki /pers. B/ panākuši, uzlikuši viņam rokudzelžus un aizveduši uz policijas automašīnu. Arī mašīnā /pers. B/ turpinājis uzvesties agresīvi, centies atbrīvoties no rokudzelžiem, kā rezultātā tos savilcis ciešāk. /pers. B/ nogādājuši policijas iecirknī.

Bez paša pārkāpēja /pers. B/ tiesas sēdē sniegtajiem paskaidrojumiem, G.Irbes un A.Plūmes tiesas sēdē sniegtajām liecībām izvērtējot arī lietā esošos rakstveida pierādījumus, tas ir, administratīvā pārkāpuma protokolā PC 036120 fiksēto informāciju, policijas inspektoru G.Irbes un I.Putniņa dienesta ziņojumus, elektroniskā notikumu žurnāla izdruku par saņemto izsaukumu uz Vecpiebalgas novada /adrese/ 2014.gada 2.jūnijā plkst.23.30, kur kā pārbaudāmā persona norādīts /pers. B/, /pers. H/ iesniegumu ar lūgumu ievietot dēlu /pers. B/ atskurbtuvē, jo dēls izrāda nepamatotu agresiju, /pers. H/ paskaidrojumā norādīto informāciju, Sodu reģistra

izdruku par /pers. B/ iepriekš izdarītajiem administratīvajiem pārkāpumiem, kā arī pārējos lietas materiālus, secināms, ka lietā ir pietiekami pierādījumi, kas pilnībā apstiprina /pers. B/ vainu Latvijas APK 175.pantā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā.

Atbildība par Latvijas APK 175.pantā paredzēto administratīvo pārkāpumu iestājas par ļaunprātīgu nepakļaušanos policijas darbinieka, pašvaldības policijas darbinieka, robežsarga vai zemessarga, kā arī karavīra likumīgajam rīkojumam vai prasībai, kad viņi izpilda sabiedriskās kārtības sargāšanas vai dienesta pienākumus.

No iepriekš minētā secināms, ka, lai atzītu par pierādītu pārkāpēja vainu konkrētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, jākonstatē, ka policijas darbinieki pildīja dienesta pienākumus, viņi izteica likumīgu rīkojumu vai prasību, persona ļaunprātīgi nepakļāvās šim rīkojumam vai prasībai.

No lietas materiāliem viennozīmīgi secināms, ka policijas darbinieki I.Putniņš, A.Plūme un G.Irbe protokolā norādītajā laikā un vietā pildīja dienesta pienākumus, ierodoties notikuma vietā pēc saņemtās informācijas par I.Putniņa izrādīto agresiju, kas apdraud citu personu īpašumu un veselību.

Neskatoties uz /pers. B/ iebildumiem par to, ka policijas darbinieki neesot uzrādījuši apliecības un nestādījušies priekšā, līdz ar ko pārkāpējs nevarējis pārliecināties, ka prasības un rīkojumus izteikuši policijas darbinieki, tiesai nav nekāda pamata apšaubīt, ka šādas liecības pārkāpējs sniedzis ar mērķi izvairīties no atbildības, jo tās ir pretrunā ar lietā esošiem un tiesas sēdē pārbaudītiem objektīviem pierādījumiem.

No lietas materiāliem, redzams, ka policijas darbinieki bija formas tērpos un, pildot dienesta pienākumus, pārvietojas ar trafaretu policijas automašīnu. Lai gan pārkāpums fiksēts tumšajā diennakts laikā, tiesai nav pamata apšaubīt policijas darbinieku liecības, ka pagalma apgaismojums ļāva identificēt gan pārkāpēju, gan pārējās personas, kas atradās pagalmā. Turklāt, divi no policijas darbiniekiem bija atstarojošās vestēs. Šo faktu neapstrīdēja arī pats pārkāpējs.

Tā kā konkrētajā gadījumā policijas darbinieki savus dienesta pienākumus veica formas tērpos un pārkāpuma fiksēšanas vietā ieradās ar trafareto policijas transportlīdzekli, tiesa secina, ka /pers. B/ nevarēja nesaprast, ka prasību izteicis policijas darbinieks.

Likuma „Par policiju" 22.pantā noteikts, ka policijas darbinieka prasības ir obligātas jebkurai personai, kamēr amatpersona, kas pilnvarota kontrolēt vai uzraudzīt viņa darbību, nebūs tās atturējusi vai atcēlusi. No minētās normas izriet, ka jebkurš policijas darbinieka rīkojums, ko viņš izdevis, pildot dienesta pienākumus, atzīstams par visiem saistošu un ir jāizpilda, ja vien tas acīmredzami nav pretlikumīgs. Pretenzijas, tai skaitā, ka policijas darbinieks nav stādījies priekšā vai nav paskaidrojis savu prasību pamatu, var izteikt vēlāk, iesniedzot sūdzību, taču tas nav pamats uzreiz atteikties pildīt policijas darbinieka prasības.

Konkrētajā gadījumā policijas darbinieku vairākkārt izteikto prasību nav pamats atzīt par pretlikumīgu, ņemot vērā paša /pers. B/ darbības, kas apstiprinās ar /pers. H/ iesniegumu un lietai pievienoto paskaidrojumu.

Kā atzīts tiesu praksē, vārds „ļaunprātīgi" apzīmē vainas formu Latvijas APK 175.pantā paredzētā pārkāpuma izdarīšanā. Personas rīcība atzīstama par ļaunprātīgu Latvijas APK 175.panta izpratnē, ja persona pārkāpumu izdarījusi ar nodomu. (sk. Administratīvās apgabaltiesas 2005.gada 10.marta spriedumu lietā AA 609-05/8 15.punktu, 2006.gada 21.janvāra spriedumu lietā AA 179-06/8 10.punktu).

Tiesa atzīst, ka lietā ir pierādīts, ka /pers. B/ nepakļaušanās policijas darbinieku prasībām un rīkojumiem atzīstama par ļaunprātīgu, tas ir, pārkāpējs atteicās pildīt policijas darbinieka likumīgās prasības un vēlējās tā rīkoties. Līdz ar to nav šaubu, ka /pers. B/ apzinājās savu darbību prettiesisko raksturu, tas ir, izdarīja administratīvo pārkāpumu ar nodomu Latvijas APK 10.panta izpratnē. Līdz ar to secināms, ka /pers. B/ nepakļaušanās policijas darbinieka likumīgajām prasībām un rīkojumiem bija ļaunprātīga Latvijas APK 175.panta izpratnē.

Kā jau norādīts iepriekš, lietas faktiskos apstākļus, kā tie konstatēti administratīvā pārkāpuma protokolā, pārkāpējs pēc būtības neapstrīdēja. Šie apstākļi pierādīti ar iepriekš minētajiem pierādījumiem.

Lai gan policijas darbinieku liecības (arī paskaidrojumi un dienesta ziņojumi) nav pašas par sevi uzskatāmas par absolūti ticamām un neapstrīdamām, tiesas ieskatā policijas darbinieku liecinātajam par notikumiem, kas risinājušies, tiem pildot savus dienesta pienākumus, ir piešķirama augsta ticamības pakāpe. Lai konstatētu, ka policijas darbinieki ir snieguši nepatiesas liecības, ir nepieciešami pārliecinoši pierādījumi. (sk. Administratīvās apgabaltiesas 2005.gada 3.decembra sprieduma lietā AA 13-05/5 17.1.punktu, 2005.gada 9.decembra sprieduma lietā 666-05/5 15.1.punktu).

Tiesas izmeklēšanas laikā /pers. B/ nenorādīja uz tādiem vērā ņemamiem apstākļiem, kas dotu pamatu apšaubīt policijas darbinieku liecību ticamību.

Tiesa nekonstatē arī tādus procesuālos pārkāpumus, kas būtu par pamatu apšaubīt pārējo lietā esošo un tiesas sēdē pārbaudīto pierādījumu ticamību vai pieļaujamību.

Lietā nav konstatētas tādas saprātīgas šaubas par /pers. B/ vainu, kas nebūtu novērstas tiesas izmeklēšanas laikā un kuras būtu tulkojamas par labu pārkāpējam. Nav konstatēti arī Latvijas APK paredzētie atbildību izslēdzošie apstākļi.

Atzīstot /pers. B/ vainu par pierādītu, tiesa secina, ka pārkāpējs ir sodāms.

Lemjot jautājumu par nosakāmā soda veidu un mēru, tiesa vadās pēc Latvijas APK 32.panta, ņemot vērā pārkāpuma raksturu, pārkāpēja personību, vainas pakāpi, mantisko stāvokli, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus, kā arī pārējos apstākļus, kuriem ir nozīme taisnīga soda noteikšanā.

Latvijas APK 175.pants par šādu nodarījumu paredz naudas sodu līdz 280 (divi simti astoņdesmit eiro) vai administratīvo arestu uz laiku līdz 15 (piecpadsmit) diennaktīm.

Izvērtējot pārkāpēja personību, attieksmi pret izdarīto, to, ka tiesas izmeklēšanas beigās savu vainu pārkāpējs tomēr atzina, faktu, ka /pers. B/ atzīstams par administratīvi nesodītu personu, jo kopš pēdējā administratīvā soda izciešanas pagājis vairāk kā gads, konkrētā nodarījuma rezultātā nav iestājušās smagas sekas, tiesa uzskata par iespējamu nepiemērot sankcijā paredzēto bargāko sodu, bet noteikt to naudas soda veidā. Ņemot vērā pārkāpuma raksturu, tiesa neuzskata par iespējamu aprobežoties ar brīdinājumu. Lemjot jautājumu par nosakāmā soda mēru, tiesa ņem vērā, ka saskaņā ar Latvijas APK 33. un 34.pantu par atbildību mīkstinošu apstākli atzīstams tas, ka /pers. B/ savu vainu atzina un nožēloja izdarīto, bet par atbildību pastiprinošu apstākli atzīstams tas, ka pārkāpums izdarīts alkoholisko dzērienu iespaidā. Ņemot vērā, ka lietā konstatēts atbildību pastiprinošs apstāklis, nav pamata noteikt minimālo likumā paredzēto sodu, taču ievērojot to, ka lietā ir arī atbildību mīkstinošs apstāklis, sodu iespējams noteikt mazāku par panta sankcijas vidējo robežu.

Pamatojoties uz iepriekš minēto, vadoties no Latvijas APK 26., 32., 33., 34.panta, 175.panta, 289.^{13} panta, 289.^{16} panta, tiesa

n o s p r i e d a:

/pers. B/ atzīt par vainīgu **Latvijas APK 175.pantā** paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā un sodīt ar naudas sodu **80 EUR** (astoņdesmit eiro) apmērā.

Naudas sods iemaksājams **3 0** (trīsdesmit) **dienu** laikā sekojošā kontā - saņēmējs: Valsts kase, NMR 90000050138, konta Nr. LV34TREL1060191011100, BIC kods: TRELLV22.

Kvīts par naudas soda nomaksu nekavējoši iesniedzama tiesas kancelejā.

Spriedumu var pārsūdzēt Vidzemes apgabaltiesā 10 (desmit) darba dienu laikā no pilna nolēmuma paziņošanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Cēsu rajona tiesā.

Tiesnesis H.Brasovs